

1 Ds. Ds. 224/11

AKT OSKARŻENIA W SPRAWIE WYPCHNIĘCIA PRZEZ OKNO

Prokuratura Rejonowa w Lubinie skierowała akt oskarżenia przeciwko 40-letniemu Rafałowi G. o dokonanie zabójstwa swego 52-letniego znajomego, którego w nocy z 28 na 29 marca 2011r. wypchnął z okna IV piętra budynku przy ul. Skłodowskiej 98.

Rafał G. poznał pokrzywdzonego przez swojego ojca, z którym mieszkał w bloku przy ul. Skłodowskiej w Lubinie. Rafał G. wielokrotnie przychodził do niego i wspólnie pili. Pomimo to, oskarżony miał pretensje do znajomego o śmierć ojca, gdyż ten spożywał razem z nim alkohol w różnej postaci. Na tym tle dochodziło między nimi do kłótni i awantur. W trakcie jednej z nich oskarżony zniszczył drzwi do mieszkania pokrzywdzonego.

W dniu 28 marca 2011r. Rafał G. przyszedł do budynku przy ul. Skłodowskiej do innego kolegi. Pili razem alkohol. W nocy oskarżony poszedł do zamieszkałego na IV piętrze pokrzywdzonego. Wszedł za nim do znajdującej się na tym piętrze wspólnej kuchni, w której było otwarte okno. Tam pomiędzy mężczyznami doszło do kłótni. Zaczęli się szarpać i popychać. Z uwagi na posturę, wiek i stan zdrowia pokrzywdzonego Rafał G. miał fizyczną przewagę. W pewnym momencie wypchnął znajomego przez okno. Ten upadł na twarde podłoże doznając licznych obrażeń ciała, zwłaszcza czaszkowo-mózgowych, skutkujących jego natychmiastową śmiercią.

Rafał G. po swym czynie wyszedł z kuchni i poszedł do znajomego, z którym wcześniej pił. Tam zasnął, a rano poszedł do domu.

Zatrzymano go 1 kwietnia 2011r. Został tymczasowo aresztowany.

W toku śledztwa uzyskano opinię sądowo – psychiatryczną. Biegłe stwierdziły, iż Rafał G. nie jest chory psychicznie. Jest jednak

upośledzony umysłowo w stopniu lekkim oraz uzależniony od alkoholu. Z tego powodu kieruje się doraźną motywacją, bez zważania na konsekwencje. Z uwagi na stwierdzany deficyt intelektualny Rafał G. przejawiał zaburzoną zdolność do przewidywania następstw swojego działania pod wpływem alkoholu. W momencie czynu miał z powodu upośledzenia umysłowego ograniczoną poczytalność, a zatem w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie może jednak stawać przed sądem.

Ww. oskarżonego o zabójstwo w zamiarze ewentualnym, co oznacza, że wypychając pokrzywdzonego z okna budynku na IV piętrze godził się na skutek w postaci jego śmierci.

Rafał G. nie przyznał się do zabójstwa. Na ciele denata ujawniono jednak obrażenia świadczące o wcześniejszej szarpaninie. Nadto pokrzywdzony jako mężczyzna niewysoki nie mógł sam wypaść przez okno, którego parapet znajdował się na dużej wysokości od podłogi. Jego upadek nastąpił na skutek celowego wypchnięcia.

Rafał G. jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Z zawodu jest kucharzem. Przed osadzeniem w areszcie pobierał rentę oraz utrzymywał się z prac dorywczych. Był karany za liczne przestępstwa przeciwko mieniu i kierowanie rowerem w stanie nietrzeźwości.

Za zbrodnię zabójstwa grozi kara dożywotniego pozbawienia wolności. W związku z działaniem Rafała G. w stanie ograniczonej poczytalności sąd może zastosować wobec ww. nadzwyczajne złagodzenie kary.

Nadzwyczajne złagodzenie kary polega na wymierzeniu kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia albo kary łagodniejszego rodzaju. Jeżeli czyn stanowi zbrodnię, sąd wymierza karę pozbawienia wolności nie niższą od jednej trzeciej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a zatem w przypadku zabójstwa, którego dolna granica wynosi 8 lat, jest to kara minimum 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Górna granica to kara dożywotniego pozbawienia wolności.